

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka v právní věci žalobce: **V.P., [REDACTED]**, zastoupen JUDr. Josefem Klofáčem, advokátem se sídlem Sokolská 270, Česká Lípa, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 7, Praha 4, v řízení o žalobách proti rozhodnutím žalovaného ze dne 23. 8. 2017, č. j. 37896-2/2017-900000-304.8 a č. j. 37896-3/2017-900000-304.8,

t a k t o :

- I. **Žaloby proti rozhodnutím Generálního ředitelství cel ze dne 23. 8. 2017, č. j. 37896-2/2017-900000-304.8 a č. j. 37896-3/2017-900000-304.8, se z a m í t a j í.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

I. Žaloby

Žalobami podanými v zákonné lhůtě, ke společnému projednání spojenými usnesením krajského soudu ze dne 4. 10. 2017, č. j. 59 Af 42/2017-11, se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 8. 2017, č. j. 37896-2/2017-900000-304.8 a č. j. 37896-

3/2017-900000-304.8, kterými byla shodně změněna rozhodnutí Celního úřadu pro Liberecký kraj (dále jen „celní úřad“) ze dne 17. 5. 2017, č. j. 28669-15/2017-560000-31, resp. ze dne 19. 5. 2017, č. j. 28669-25/2017-560000-31. Označenými rozhodnutími celní úřad podle § 42e odst. 2 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních (dále jen „zákon o spotřebních daních“), žalobci vyměřil náklady za likvidaci vybraných výrobků a jejich obalů ve výši 22 Kč, resp. 6 Kč. Změna prvostupňového rozhodnutí spočívala v nahrazení § 42e odst. 3 uvedením § 42e odst. 4 ve výroku rozhodnutí.

Žalobce uvedl, že žalobu podává z důvodu svého nesouhlasu se zajištěním 9 000 ks, resp. 2 000 ks cigaret rozhodnutím ze dne 28. 8. 2014, č. j. 44939-3/2014-560000-62, jejichž propadnutí bylo vysloveno rozhodnutím ze dne 10. 3. 2016, č. j. 15000-3/2016-560000-11. Žalobce dále uvedl, že u Okresního soudu v Liberci probíhalo pod sp. zn. 4 Nt 2/2015 řízení o návrhu Okresního státního zastupitelství v Liberci. Dne 16. 9. 2015 okresní soud usnesením, ve spojení s rozhodnutím Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka Liberec ze dne 6. 11. 2015, č. j. 31 To 452/2015-13, rozhodl o navrácení cigaret žalobci. Žalobce namítal, že celní úřad a žalovaný vydali napadená rozhodnutí v rozporu s rozhodnutími obou soudů. Pokud bylo soudy rozhodnuto o vrácení 9 000 ks neprávem zabavených cigaret, byly žalobci náklady na jejich likvidaci uloženy neprávem.

Žalobce dále tvrdil, že dne 30. 5. 2017 podal odvolání proti rozhodnutí celního úřadu ze dne 15. 5. 2017. Žalovaný na jedné straně tvrdí, že žalobce odvolání nepodal, na straně druhé uváděl, že odvolání shledal přípustným a včasným, podaným oprávněnou osobou. Žalobce dříve žalovanému uváděl, že nebyl vyzooměn Ministerstvem spravedlnosti. O tom, že byla věc odložena, svědčí přípis ministerstva ze dne 7. 11. 2016.

Žalobce navrhoval, aby napadená rozhodnutí žalovaného i jemu předcházející rozhodnutí celního úřadu byla zrušena a věc byla vrácena žalovanému k novému rozhodnutí. Žalobce také požadoval náhradu nákladů řízení.

II. Vyjádření žalovaného

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že napadenými rozhodnutími bylo rozhodnuto pouze o nákladech za likvidaci tabákových výrobků, o jejichž propadnutí bylo již dříve pravomocně rozhodnuto (ohledně 9 000 ks tabákových výrobků rozhodnutím celního úřadu ze dne 10. 3. 2016, č. j. 15000-3/2016-560000-11, proti němuž se žalobce neodvolal, resp. rozhodnutím celního úřadu ze dne 22. 7. 2015, č. j. 38239-12/2015-560000-11, ve spojení s rozhodnutím žalovaného ze dne 18. 1. 2016, č. j. 3400/2016-900000-304.8 ohledně 2 000 Ks tabákových výrobků zajištěných rozhodnutím ze dne 15. 7. 2015). Žalobní námitky směřují výhradně proti vyslovení propadnutí tabákových výrobků, žalobce nenamítá nesprávnou výši nákladů za likvidaci tabákových výrobků, případně způsob jejich stanovení. Podle § 42d odst. 3 zákona o spotřebních daních správce daně propadné nebo zabrané výrobky zničí, o takovém postupu se rozhodnutí nevydává. K likvidaci dochází na základě pravomocného rozhodnutí o propadnutí nebo zabránění tabákových výrobků, podle § 42e odst. 2 zákona o spotřebních daních se vyměří náklady za likvidaci. Žalovaný netvrdil, že by žalobce nepodal odvolání proti rozhodnutí celního úřadu ze dne 17. 5. 2017. Zmínil ale, že se žalobce neodvolal proti rozhodnutí o propadnutí vybraných výrobků v počtu 9 000 ks ze dne 10. 3.

2016.

K žalobcovu odkazu na rozhodnutí Okresního soudu v Liberci, resp. Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka Liberec žalovaný konstatoval, že rozhodnutí o propadnutí 9 000 ks tabákových výrobků bylo vydáno až poté, co bylo celnímu úřadu vráceno 9 000 ks cigaret k dalšímu řízení po obdržení usnesení Okresního státního zastupitelství v Liberci ze dne 26. 2. 2016, č. j. 2ZT 33/2015-24. Zmíněná soudní rozhodnutí pak nemají žádnou spojitost se zajištěným množstvím 2 000 ks tabákových výrobky, které byly zajištěny teprve dne 15. 7. 2015. O propadnutí 2 000 ks tabákových výrobků bylo rozhodnuto 22. 7. 2015, tedy ještě před vydáním soudních rozhodnutí. K přípisu Ministerstva spravedlnosti ze dne 7. 11. 2016 se žalovaný nevyjádřil, neboť ho nemá k dispozici.

O nákladech na likvidaci tabákových výrobků bylo rozhodnuto na základě pravomocných rozhodnutí o propadnutí tabákových výrobků, žalobcovy námitky směřují do jiného řízení, kde je mohl žalobce uplatnit. Žalovaný navrhoval, aby soud žaloby zamítnul a účastníkům nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení.

III. Replika žalobce

V replice k vyjádření žalovaného žalobce zopakoval, že rozhodnutí vedoucí k likvidaci cigaret byla v rozporu s vydanými soudními rozhodnutími. Pochybilo také Okresní státní zastupitelství, pokud vydalo potvrzení o možnosti zlikvidovat cigarety. Žalobce setrval na názoru, že cigarety mu měly být na základě vydaných soudních rozhodnutí vráceny.

IV. Skutečnosti vyplývající ze správního spisu

Z podnětu k zahájení úkonů v trestním řízení ze dne 28. 8. 2014 vyplývá, že při kontrole vozidla, které řídil žalobce, byly dne 27. 8. 2014 zjištěny nezařazené tabákové výrobky v počtu 9 000 Ks, o jejichž zajištění bylo rozhodnuto dne 28. 8. 2014 pod č. j. 44939-3/2014-560000-62. Žalobci bylo oznámeno zahájení řízení, jehož výsledkem může být rozhodnutí o propadnutí tabákových výrobků. Usnesením Okresního státního zastupitelství v Liberci ze dne 26. 2. 2016, č. j. 2ZT 33/2015-24, bylo rozhodnuto o vrácení 9 000 ks tabákových výrobků zpět celnímu úřadu, a to z důvodu podmíněného zastavení trestního stíhání žalobce pro přečin podle § 244 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku, kterého se měl dopustit v souvislosti s těmito tabákovými výrobky. Dle tohoto usnesení byl usnesením Okresního soudu v Liberci ze dne 16. 9. 2015, č. j. 4 Nt 2/2015-8, ve spojení s usnesením Krajského soudu ze dne 6. 11. 2015, č. j. 31 To 452/2015-13, zamítnut návrh okresní státní zástupkyně na zabránění těchto 9 000 Ks nezařazených cigaret.

Po vrácení 9 000 ks cigaret, kterých se týkalo usnesení Okresního státního zastupitelství v Liberci ze dne 26. 2. 2016, č. j. 2ZT 33/2015-24, celní úřad rozhodnutím ze dne 10. 3. 2016, č. j. 15000-3/2016-560000-11, podle § 42d odst. 1 písm. a) zákona o spotřebních daních rozhodl o propadnutí specifikovaných 9 000 ks tabákových výrobků. Proti rozhodnutí o propadnutí 9 000 Ks tabákových výrobků se žalobce neodvolal, rozhodnutí nabylo právní moci dne 12. 4. 2016.

Rozhodnutím celního úřadu ze dne 22. 7. 2015, č. j. 38239-12/2015-560000-11, ve spojení s rozhodnutím žalovaného ze dne 18. 1. 2016, č. j. 3400/2016-900000-304.8, které nabylo právní moci dne 19. 1. 2016, bylo podle § 42d odst. 1 písm. a) zákona o spotřebních daních rozhodnuto o propadnutí specifikovaných 2 000 ks tabákových výrobků. Dle uvedených rozhodnutí se jednalo o 2 000 ks tabákových výrobků, které byly u žalobce zjištěny při kontrole dne 15. 7. 2015 a které byly zajištěny rozhodnutím ze dne 16. 7. 2015, č. j. 38239-3/2015-560000-62.

Podle rozkazu ředitele celního úřadu č. 13/2017 ze dne 28. 3. 2017 bylo všech 9 000 ks i 2 000 ks tabákových výrobků, o jejichž propadnutí bylo pravomocně rozhodnuto, včetně obalů zlikvidováno ve spalovně Termizo a.s., přičemž náklady vzniklé likvidací byly uvedenou společností vyčísleny na 377 Kč a náklady za dopravu vyčísleny ve výši 58,40 Kč. Uvedené náklady byly celním úřadem poměrně rozpočítány, podrobný výpočet na likvidaci jednotlivých případů byl uveden v záznamu ze dne 25. 4. 2017 (v žalobcově případě dle počtu a váhy zlikvidovaných tabákových výrobků).

Rozhodnutím č. j. 28669-15/2017-560000-31 celní úřad podle § 42e odst. 2 zákona o spotřebních daních žalobci vyměřil náklady za likvidaci vybraných výrobků a jejich obalů ve výši 22 Kč, jejichž propadnutí v počtu 9 000 ks cigaret bylo uloženo rozhodnutím ze dne 10. 3. 2016.

Rozhodnutím č. j. 28669-25/2017-560000-31 celní úřad obdobně žalobci vyměřil náklady na likvidaci vybraných výrobků a jejich obalů ve výši 6 Kč, a to tabákových výrobků v počtu 2 000 Ks, o jejichž propadnutí bylo rozhodnuto celním úřadem dne 22. 7. 2015 ve spojení s rozhodnutím žalovaného ze dne 18. 1. 2016.

Obě rozhodnutí celního úřadu byla k podaným odvoláním žalobce změněna pouze co do uvedení § 42e odst. 4 namísto § 42e odst. 3, ve zbytku zůstala rozhodnutí nedotčena.

V. Posouzení soudem

Napadená rozhodnutí a řízení jejich vydání předcházející soud přezkoumal v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s. ř. s., přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.

Napadenými rozhodnutími ve spojení s rozhodnutími celního úřadu byly žalobci podle § 42e odst. 2 zákona o spotřebních daních vyměřeny náklady za likvidaci vybraných výrobků a jejich obalů.

Podle § 42d odst. 1 písm. a) ve spojení s odst. 2 uvedeného ustanovení zákona o spotřebních daních platí, že pokud správce daně nerozhodne o uvolnění vybraných výrobků (v žalobcově případě tabákových výrobků), rozhodne o jejich propadnutí, pokud je vlastník těchto výrobků znám, a vlastníkem propadnutých vybraných výrobků se stává stát. Z § 42d

odst. 3 zákona o spotřebních daních vyplývá, že propadnuté tabákové výrobky se vždy zničí. Zničení vybraných výrobků se provede na náklady původního vlastníka, popřípadě osoby, u níž byly vybrané výrobky zjištěny.

Podle § 42e odst. 2 zákona o spotřebních daních náhradu nákladů na zničení nebo fyzickou likvidaci vybraných výrobků předepíše správce daně rozhodnutím nejpozději do 60 dní ode dne zničení nebo fyzické likvidace těchto vybraných výrobků. Podle § 42e odst. 4 zákona o spotřebních daních je náhrada nákladů za likvidaci vybraných výrobků splatná nejpozději do 30 dní od právní moci rozhodnutí o předepsání náhrady nákladů k úhradě.

Ve shodě se žalovaným musí soud konstatovat, že žalobní námitky se fakticky míjejí s předmětem řízení, o němž bylo rozhodnutím celního úřadu ve spojení s napadenými rozhodnutími žalovaného rozhodováno. Žalobce nerozporoval, že by správní orgány nerespektovaly zákonné podmínky pro předepsání náhrady nákladů za likvidaci propadnutých tabákových výrobků ve smyslu § 42e zákona o spotřebních daních. Nenamítal ani nesprávné vyčíslení výše nákladů za likvidaci, ani nezpochybňoval způsob jejich stanovení, jejich splatnost, apod.

Jak na to poukázal již žalovaný v napadených rozhodnutích, povinnost celního úřadu zlikvidovat tabákové výrobky, o jejichž propadnutí státu bylo pravomocně rozhodnuto dle § 42d odst. 1 písm. a) zákona o spotřebních daních, vyplývá přímo z § 42d odst. 2 zákona o spotřebních daních. Pokud bylo v žalobcově případě pravomocně rozhodnuto o propadnutí 9 000 ks i 2 000 ks tabákových výrobků, byl žalobce v souladu s § 42e odst. 2 zákona o spotřebních daních povinen nést náklady na likvidaci těchto výrobků. Jedině vydání pravomocných rozhodnutí o propadnutí tabákových výrobků a vznik nákladů na jejich faktickou likvidaci jsou skutečnosti relevantní pro vydání rozhodnutí ve věci předepsání nákladů dle § 42e odst. 2 zákona o spotřebních daních.

Uvádí-li žalobce důvody, pro které nesouhlasí s rozhodnutími celního úřadu o propadnutí tabákových výrobků, není na místě, aby se jimi soud zabýval. Předmětem soudního přezkumu totiž rozhodnutí o propadnutí tabákových výrobků nejsou. Nad rámec potřebného přesto soud zdůrazňuje, že usnesení Okresního soudu v Liberci, resp. Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka Liberec a usnesení Okresního státního zastupitelství v Liberci ze dne 26. 2. 2016, na která se žalobce odvolával, se týkala 9 000 ks neznačených tabákových výrobků, které byly u žalobce zjištěny při kontrole dne 27. 8. 2014. Není zde tedy žádná spojitost mezi soudními rozhodnutími v trestní věci žalobce a rozhodnutím o vyměření nákladů ve výši 6 Kč za likvidaci 2 000 ks jiných tabákových výrobků. Usnesením Okresního státního zastupitelství v Liberci bylo rozhodnuto o vrácení 9 000 Ks tabákových výrobků zpět celnímu úřadu, nikoli žalobci, jež žalobce v žalobě tvrdí. Celní úřad pokračoval v dříve zahájeném řízení a posléze rozhodl o propadnutí 9 000 Ks tabákových výrobků (viz rozhodnutí ze dne 10. 3. 2016, ve spojení s rozhodnutím žalovaného ze dne 18. 1. 2017).

Rozhodnutí žalovaného č. j. 34896-2/2017-900000-304.8 nebylo rozporuplným co do tvrzení o podání odvolání. O tom, že žalobce nevyužil svého práva bránit se odvoláním, žalovaný hovořil v souvislosti s rozhodnutím celního úřadu ze dne 10. 3. 2016, č. j. 15000-3/2016-560000-11, které žalobce převzal dne 11. 3. 2016. Konstatování toho, že odvolání je přípustné, včasné a podané oprávněnou osobou se týkalo žalovaným právě projednávaného

odvolání, tedy odvolání žalobce proti rozhodnutí celního úřadu č. j. 28669-15/2017-560000-31 o vyměření nákladů na likvidaci 9 000 ks tabákových výrobků ve výši 22 Kč.

Souvislost mezi žalobou napadenými rozhodnutími a přípisem Ministerstva spravedlnosti ze dne 7. 11. 2016 o odložení věci není soudu zřejmá. Žalobce soudu nepřiblížil důvody, pro které by toto sdělení mohlo mít vliv na zákonnost rozhodnutí o nákladech likvidace propadnutých tabákových výrobků, proto soud nevyhověl žalobcovu návrhu doplnit dokazování označeným přípisem.

VI. Závěrečné posouzení a náklady řízení

Ze všech shora uvedených důvodů soud zamítl podané žaloby podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodné.

Ve věci soud rozhodl bez nařízení jednání, a to v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., za výslovného souhlasu žalobce i žalovaného.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalovaný správní orgán, ten ale náhradu nákladů řízení nežádal, ostatně mu ani žádné náklady řízení přesahující rámec nákladů spojených s běžnou činností nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu řízení právo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 13. prosince 2017

Mgr. Lucie Trejbalová,
předsedkyně senátu